

Nr 339.

Av herr **Jacobson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 312, angående anvisande av medel till byggande av skogsvägar m. m.

I proposition, nr 312, föreslår Kungl. Maj:t riksdagen att å kapitalbudgeten under statens utlåningsfonder till Skogsväglånefonden anvisa ett reservationsanslag av 300,000 kronor för byggande av skogsvägar.

Byggandet av skogsbilvägar har länge varit föremål för statsmakternas intresse, i det att sedan år 1933 vid upprepade tillfällen medel anslagits för statsbidrag till vissa väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo. I och med motorismens utveckling och den alltfort skeende rationaliseringen inom skogsbruket har bilen fått ökad användning som transportmedel för skogsprodukter. I samma mån har kravet på ett ändamålsenligt ordnande av skogsbrukets egna transportvägar vuxit i styrka. Under nu rådande kris, då avverkningen av bränslesortiment för avsalu ungefär femdubblats, framstår vikten av ett välordnat transportväsende med ännu större skärpa. Bränsleförsörjningsfrågan är med andra ord i hög grad ett transportproblem. Särskilt ur denna synpunkt utgör ett effektivt skogsvägnät en faktor av största betydelse för ekonomisk beredskap. Ej nog därmed; även för skogsvårdens rätta bedrivande, varvid mera svårtillgängliga områden icke få lämnas åsido, medan andra alltför hårt belastas, äro väl planlagda skogstransportvägar av grundläggande betydelse.

Under sådana förhållanden borde Kungl. Maj:ts framställning hälsas med odelad tillfredsställelse, därest det ifrågasatta anslaget kommit de enskilda skogsägarna även i övre Norrland till godo.

Så är emellertid icke fallet utan anslaget är *helt och hållet förbehållet södra Norrland samt mellersta och södra delarna av landet.*

Varför departementschefen undantagit övre Norrland synes bero därpå, "att de under krisen med varje år stegrade uttagen av vedbränsle ur landets skogar synas för skogsbruket i mellersta och södra Sverige medföra risk för en icke obetydlig överavverkning i de med hänsyn till transportförhållandena bättre belägna skogarna".

Även om man måste medgiva detta och att en viss fara möjligen kan föreligga för att inom de mera välbelägna skogsområdena ett misshushållande kan komma att ske med värdefull skog för utvinnande av bränsleprodukter framstår dock som en uppenbar orättvisa att de enskilda skogsägarna i hela övre Norrland skola utestängas från möjligheten att erhålla ifrågavarande bidrag för anläggande av skogs-

vägar. Det bör dock icke förglömmas att det är i Norrland, som de egentliga skogsområdena, även då det gäller dylika för utvinnande av ved, äro belägna och icke i mellersta och södra Sverige.

På grund av det anförda tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 312 måtte besluta att ifrågavarande anslag till skogsvägar jämväl måtte utgå till enskilda skogsägare i Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län.

Stockholm den 27 oktober 1941.

<i>Uddo R. Jacobson.</i>	<i>Karl Mäler.</i>	<i>Ernst Hage.</i>
<i>Eric Hansson.</i>	<i>Gösta Skoglund.</i>	<i>Nils A. Larsson.</i>
<i>And. Andersson.</i>	<i>Emil Petersson</i> i Gäddvik.	<i>E. Oskar Åkerström.</i>
<i>Andreas Nilsson,</i> Norrlångträsk.	<i>O. E. Sandberg.</i>	<i>Verner Hedlund.</i>
<i>O. W. Lövgren.</i>	<i>Ewald Lindmark.</i>	<i>K. G. Viklund.</i>
<i>Ivar Jansson,</i> Kalix.	<i>Lars E. Andersson.</i>	<i>Sigfrid Jonsson.</i>
<i>Anna Lindqvist-Petersson.</i>	<i>Ernst Berg.</i>	<i>Lars Jonsson.</i>
<i>Judith Olsson.</i>		<i>E. W. Norén.</i>